

Kråkedansen.

Krå · kedansen dansa vi och

jorden är fast under. Ingen fågel

flyger högre än kråkan då hon sjunger.

2. Jag går uti min örtagård ty tiden görs mig lång, där blev jag de nässler var ibland de röde rosor.

3. Jag tog de nässler i min hand och kasta' över gärdet. Nu haver jag mig så illa bränt allt för min hjärtlig kära.

4. Min kärast har mig brevet sänt, det är så illa skrivet. Hon har en ann kärar än mig och vill mig övergiva.

5. Om hon mig övergiva vill det sköter jag intet uppå. Aldrig regnar det så fast att solen icke skina må.

6. Min käraste i dansen går allt som en morgonstjärna, där står jag och ser uppå, jag unnar det så gärna.

7. Tag en vän hav honom kär, men en och icke flera. Så gör jag all kärstan min, det skall mig ingen förneka.